

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies.

Senyor Woodward, però no són els mateixos, no són els mateixos. És a dir, no, no.

A vore, ha quedat clar que en el moment que es reconeix el dret la tresoreria de La Generalitat té el compromís, per ordre del mateix conseller, de tindre com a prioritari el pagament a dependents. Este -insistisc- no és problema.

De tota manera, he de recordar-li una cosa que vosté sap molt bé. L'Institut Valencià de Finances ja desenvolupa una activitat molt important en l'àmbit del finançament amb finalitats socials i en relació amb els problemes de pagament que pot tindre l'administració de La Generalitat en tot allò que es referix a finançar les entitats d'iniciativa social. Així, durant l'any 2017, l'IVF va firmar 27 operacions de finançament a entitats dels sector assistencial valencià per import de 17,2 milions d'euros.

Es tracta d'associacions sense ànim de lucre, que alhora que presten serveis que faciliten les condicions de vida dels col·lectius amb dificultats desenvolupen una activitat econòmica susceptible, susceptible de ser finançada per l'IVF. Estes sí que poden ser.

I, per tant, entrem en línies de caràcter social perquè podem entrar legalment i perquè tenim eixa sensibilitat, un finançament que fa possible millorar la qualitat assistencial dels centres i adaptar millor el flux d'ingressos a les seues necessitats de pagament derivades de la seua activitat.

En este sentit, l'IVF té previst posar de nou en funcionament, en un termini immediat, la línia de finançament a centres d'atenció a persones amb diversitat funcional amb una dotació de 50 milions d'euros.

Senyoria, són moltes les dificultats de finançament que travessa La Generalitat per l'infrafinançament del sistema de finançament autonòmic i la càrrega del deute acumulat, però es neguen a acceptar que les prestacions per dependència una volta reconegudes (*veus*) s'hagen de cobrar pels beneficiaris demanant crèdit, encara que siga a entitats públiques de La Generalitat.

Volem que l'execució i el pagament es faja d'immediat, això ens ho fa el govern central en mans del Partit Popular -com sap vosté-, però nosaltres ens neguem que els dependents reconeguts hagen de cobrar demanant crèdit.

Per a nosaltres eixos cobraments són prioritaris i, insistisc, una volta tenen reconeguda la prestació tenen també garantit el cobrament puntual. Li ho assegure perquè és política de tresoreria de La Generalitat per ordre d'este conseller.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Anem a passar a l'última pregunta, que és la número 1.165, que formula la diputada Toñi Serna, del Grup Parlamentari Socialista, al conseller d'economia sostenible.

Senyora Serna, quan vullga.

La senyor Serna Serrano:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, señor *conseller*.

Vamos a hablar sobre el sector profesional que se conoce como las camareras de piso, las Kellys, porque estoy segura que usted conoce cuál es la situación laboral en la que este colectivo profesional se encuentra.

Ciertamente, señor Climent, este sector profesional adolece de una muy delicada situación laboral, especialmente por las condiciones con las que diariamente tienen que enfrentarse a su jornada laboral.

Se caracteriza este sector profesional, aunque pueda tener un variado componente de género, por formar parte de él la mayoría mujeres. Se trata, señor Climent, de mujeres que se encuentran en una absoluta precariedad laboral como consecuencia -podría ponerle un ejemplo- de la constante externalización de sus propios contratos con el consecuente deterioro que significa esto para sus propias condiciones laborales.

A esta delicada situación laboral tendríamos que añadirle las propias condiciones de trabajo de su día a día porque sabe que sufren una sobrecarga laboral diaria, con ritmos de trabajo muy intensos que les conlleva, además, a un deterioro en su salud muy importante. (*Soroll de papers*)

Sabe que la Ley 31 de 1995, de la prevención de riesgos laborales -que ya se aprobó hace quince años-, está en activo y es cierto que se ha producido su correspondiente desarrollo normativo como le corresponde. Pero también sabe, igual que yo, que la realidad respecto a esta ley en la mayoría de las empresas nos dice todo lo contrario en lo que se refiere a su aplicabilidad. Sabe que hay muchas empresas que eluden el poder hacer frente a la predicción frente a los riesgos en la salud y la seguridad en el trabajo; uno de ellos es -quizá el más importante- el sector hotelero donde en este sector laboral pues realizan la mayor parte de su trabajo las camareras de piso, es un sector muy clave para poder alcanzar una mejora en las condiciones laborales de este tipo de trabajo.

Señor *conseller*, es la propia, incluso la propia organización de este colectivo cuando se organiza para realizar el trabajo lo que les provoca una precarización absoluta. Usted sabe que el ritmo que se les impone diariamente para poder elaborarlo es, a veces, pues hasta esclavizante. Sabe que hay algunas camareras de piso que han declarado que diariamente realizan una media de doce a dieciséis habitaciones con un ritmo de trabajo en el que no tienen ni siquiera tiempo para el descanso.

En nuestra *comunitat* y desde su *conselleria* le corresponde al Instituto Valenciano de la Seguridad y Salud en el Trabajo, al *Invasat*, hacerse cargo de todas estas actuaciones para la prevención de riesgos laborales y la salud en el trabajo, no solamente en las personas trabajadoras que dependen de la propia *conselleria*, de la administración pública, sino además de aquellas empresas y todas las personas trabajadoras autónomas.

Cierto es que durante los años de gobierno del Partido Popular el *Invasat* pues fue abandonado, no hubo una voluntad política para desarrollar ningún tipo de aplicación que pudiera llevar a una correcta aplicación de lo que era esta ley –que hemos hablado de ella hace un momento.

En junio del 2016, desde la dirección general del *Invasat*, la propia directora general, Cristina Moreno, dejó bien claro que desde este Consell, desde su *conselleria* no se le iba a consentir, y se iba a ser inflexible, y no se iban a tolerar situaciones laborales que significaran irregularidades que vinieran del sector turístico, y concretamente se refería a las camareras de piso. De hecho, este mismo año se aprobó un plan director que recogía un plan de acción anual a desarrollar en el *Invasat* durante el 2017 que conllevaba una campaña para la mejora en la...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Serna.

La senyora Serna Serrano:

...calidad de vida en estas empresas para este sector.

Por eso le pregunto, señor *conseller*, con estas acciones ¿qué es lo que se está realizando y qué se va a realizar en el *Invasat* para mejorar realmente las condiciones de trabajo de las camareras de piso?

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyor vicepresidenta primera:

Muchas gracias, señora Serna.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora diputada.

Vosté ho ha dit, ho ha dit, les cambreres de pis és un col·lectiu discriminat dels que més precarització laboral pateix, amb unes condicions laborals que inclouen en molts casos salaris

baixos, externalitzacions i problemes de salut a llarg termini com malalties òssies i musculars.

En aquest sentit, jo he de donar l'enhorabona a la cambra. Conscients d'aquesta insostenible situació, es van aprovar les resolucions 288 i 427 amb l'objectiu d'aconseguir la millora i la garantia dels drets i les condicions laborals de les cambreres de pis.

A més, una de les mesures del Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, en l'àmbit de combatre la discriminació i l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe en l'àmbit laboral, contempla l'atenció específica a les dones que treballen com a cambreres de pis i empleades de la llar en tractar-se d'un col·lectiu amb major vulnerabilitat.

El Consell també he de dir-li que està molt sensibilitzat en aquest assumpte –tal com la directora general de treball, Cristina Moreno, ho ha dit en moltes ocasions– i hem dut a terme les següents accions.

En primer lloc, el 12 de desembre de 2016 es va celebrar el consell general de l'*Invasat* on, com molt bé vosté també ha dit, es va presentar i aprovar el pla director i pla d'acció anual d'aquest organisme per a 2017, on s'incloua la línia d'acció Campanya en les empreses amb personal de neteja d'oficines, hotels i altres establiments similars, tenint en compte les cambreres de pis.

En segon lloc, i com a conseqüència d'aquesta campanya, es va crear la mesa de treball de cambreres de pis, composta per l'administració, on estava present l'Agència Valenciana de Turisme i la direcció general de treball, les organitzacions empresarials més representatives del sector i les organitzacions sindicals. He de dir-li que la primera reunió es va celebrar el 5 de juliol de 2017.

En aquesta reunió es va presentar el projecte sobre l'estudi de la salut laboral de les cambreres de pis, que hauria de realitzar l'*Invasat* i que va començar amb les visites, des d'octubre a desembre de 2017, de 200 centres de treball, el que suposa el 42% del total dels hotels de tres, quatre i cinc estrelles.

Aquestes visites tenien com a objectiu, entre altres, el d'assessorar i verificar les condicions de treball de les cambreres de pis en aquests establiments hotelers.

He de dir-li que ahir mateix, el dia 6 de febrer, es va celebrar la segona reunió d'aquesta mesa, on s'ha presentat ja un avanç de l'estudi i estan previstes les conclusions del mateix per a juny d'enguany.

Dir-li que un dels objectius d'aquest estudi és la posada en coneixement de bones pràctiques per a la prevenció de lesions musculoesquelètiques, que serà de molta utilitat per al col·lectiu i per a les empreses.

És la primera vegada que La Generalitat du a terme un estudi d'aquestes característiques. Amb aquesta iniciativa, el Consell està reforçant, a més a més, un dels principals sectors econòmics de la nostra comunitat com és el turisme.

A més a més, estem perseguint la cessió il·legal de treballadores, tant per la precarització de la relació laboral com pel deteriorament de la mateixa que afecta les condicions

de treball i les salarials. Per això s'ha obert expedient sancionador en aquesta legislatura a 57 empreses de neteja i les seues empreses usuàries, principalment hotels, per cessió il·legal de treballadores que realitzen funcions de cambres de pis.

I per concloure, li puc dir que aquest Consell continuarà treballant per la plena integració amb igualtat de drets d'aquestes treballadores i treballadors en el mercat laboral.

No li càpia cap dubte que anem a seguir treballant en aquesta línia per a millorar els salaris..., i tots i cadascun dels seus drets perquè cohesionem d'alguna manera més la societat en la qual vivim.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, sobre la política general del Consell en relació amb la gestió de centres de menors, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 89.805, BOC número 246)

La senyora vicepresidenta primera:

Passem ara al punt número 6, que és la interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre la política general del Consell en relació amb la gestió dels centres de menors que formula la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular.

Quan vullga, senyora diputada.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyora vicepresidenta.

Senyors consellers.

No és la primera volta que tenim una interpel·lació i un debat sobre la situació dels centres de menors de la Comunitat Valenciana.

Dos anys i mig després de prendre possessió de les seues responsabilitats, han sigut moltes les qüestions que han eixit en esta cambra i que posen en entredit la gestió de la conselleria al voltant de la qüestió més vulnerable de la nostra societat i, sobretot, la qüestió de major responsabilitat del Consell, que són els menors, concretament els menors tutelats. Com vosté dia, els nostres fills.

N'hi han una sèrie de punts que s'han posat sobre la taula i a mi m'agradaria que vosté em contestara com està la situació.

Concretamente, señora vicepresidenta, ya hace unos meses habían centros de menores que trabajaban sin contrato, por una serie de parálisis en su *conselleria*. Centros de menores que tenían..., por ejemplo, sin contratos, estaban desde septiembre, octubre y noviembre del 2016, y que funcionaban con enriquecimientos injustos, con expedientes de enriquecimientos injustos.

Habían varios de ellos..., y a mí me gustaría saber si estos centros..., si todavía tenemos centros que siguen sin contrato, centros de menores que siguen sin contrato y a los cuales les estamos pagando a través de expedientes de enriquecimiento injusto.

También se puso sobre la mesa, concretamente en un informe del Síndic de Greuges, que había ingresos de menores con discapacidad o enfermedad mental diagnosticada en centros de protección de la comunidad, pese a estar prohibido por la ley. Y nos gustaría saber si esa situación se ha corregido o si se sigue produciendo.

Al mismo tiempo, también se puso sobre la mesa, también por el Síndic de Greuges, que había ingresos de menores de tres años en centros residenciales, también en contra de lo dispuesto en la normativa. Y nos gustaría saber si esto se ha corregido o en este momento está pasando todavía.

El día 24 de mayo del 2017 usted dijo textualmente: «En dos anys este govern ha augmentat el pressupost per als xiquets i xiquetes un 20%. Gestió, gestió de dos anys. Gestió de dos anys, gestió de dos anys, 20% més en el pressupost. Ja veig que hui estan *tinents* vostés. No patisquen».

Después de escuchar estas declaraciones, tengo que decirle que hemos constatado que del presupuesto del año 2016 usted ejecutó un cero por cien de inversiones en los centros de menores.

En los presupuestos del 2017, con los datos de 30 de noviembre, que son los últimos datos publicados, se ha ejecutado solo el 66,91% del programa de infancia y adolescencia, el 59,78% de los gastos de funcionamiento y solo se ha pagado el 64,27% del presupuesto. Eso supone que a falta de un mes para acabar el año había por pagar o ejecutar 43,5 millones de euros: 40,3 pendientes de ejecutar y 3,2 ejecutados, pero pendiente de pago.

Además, la ejecución de las inversiones era de un 26,60% del presupuesto de infancia y adolescencia, lo que supone que se había dejado de ejecutar tres de cada cuatro euros de los que se presupuestó para inversiones en centros de menores. Y nos gustaría saber, ahora que ya ha finalizado el año, si esa situación ya se ha corregido y cuál ha sido la ejecución final.

En torno a las nuevas plazas en centros de menores, también usted el día 24 de mayo del año 2017 dijo lo siguiente: «Licitació de nous contractes 2017-2018. El Consell ha autoritzat divendres passat la contractació del servei per a la posada a disposició de la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives dels plans d'atenció residencial per a xiquets i xiquetes dintre d'un nou model. Açò suposarà l'increment de les plantilles un 66%, suposarà